

Likkutei Sichos

Volume 18 | Korach | Sicha 2

Source Sheet

א.

1. במדבר ט"ז:כ"ב

וַיְדַבֵּר ה' אֶל־מֹשֶׁה וְאֶל־אַהֲרֹן לֵאמֹר: הַבְּדִלּוּ מֵתּוֹךְ הָעֵדָה וְאֲכַלְהָ אֶתֶם כְּרַגַע: וַיִּפְּלוּ עַל־פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ אֶל אֱלֹהֵי הַרְוִיחֵת לְכָל־בָּשָׂר הָאִישׁ אֶחָד יִחָטָא וְעַל כָּל־הָעֵדָה תִּקְצָף:

Bamidbar 16:20-22

Hashem spoke to Moshe and Aaron saying, "Dissociate yourselves from this congregation, and I will consume them in an instant. They fell on their faces and said, "O G-d, the G-d of the spirits of all flesh, if one man sins, shall You be angry with the whole congregation?"

2. רש"י על במדבר ט"ז:כ"ב

אל אלקי הרוחת. יודע מחשבות; אין מדתך כמדת בשר ודם, מלך בשר ודם שסרחה עליו מקצת מדינה, אינו יודע מי החוטא, לפיכך קשה הוא כועס נפרע מכלם, אבל אתה, לפניך גלויות כל המחשבות ויודע אתה מי החוטא (שם): האיש אחד. הוא החוטא ואתה על כל העדה תקצף; אמר הקב"ה, יפה אמרתם, אני יודע ומודיע מי חטא ומי לא חטא:

Rashi on Bamidbar 16:22

O G-d, the G-d of the spirits: [G-d Who] knows the thoughts [of every man]. Your attributes are not like those of earthly beings. A mortal king against whom part of his country transgresses does not know who the sinner is, and, therefore, when he is angry, he metes out punishment upon them all. But as for You, all thoughts are revealed before You, and You know who the sinner is.

if one man: [If one man] is the sinner, shall You be angry with the whole congregation? The Holy One, blessed be He, said, "You have spoken well. I know and will make known who sinned and who did not sin."

3. תלמוד ירושלמי סנהדרין פ"ז ה"ח

תני ר' הושעיה אחד השומע קללת השם מישאל ואחד השומע מפי העכו"ם חייב לקרוע מה טעמא אני ה' אלקי כל בשר הממני יפלא כל דבר.

Talmud Yerushalmi Sanhedrin Chapter 7 Halacha 8

R. Hoshayah – Beraisa: One who hears the blasphemy of G-d's name, whether from a Jew or from a gentile, is obligated to rend his garments. What is the source? "I am Hashem, the G-d of all flesh. Is anything too wondrous for Me?" (Jeremiah 32:27)

4. בראשית י"ח:כ"ח-כ"ה

ויאמר יהוה זעקת סדם ועמרה כי רבה וחטאתם כי כבדה מאד: אךדה נא וארצה הפצעקתה הבאה אלי עשו: א קלה ואם לא אדעה: ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם עוננו עמד לפני יהוה: ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם רשע: אולי יש חמשים צדיקים בתוך העיר האף תספה ולא תשא למקום למען חמשים הצדיקים אשר בקרבה: חללה לך מעשת א פדבר הזה להמית צדיק עם רשע והיה כצדיק כרשע חללה לך השפט כל-הארץ לא יעשה משפט:

Genesis 18:20-25

Hashem said, "The outrage of Sodom and Gomorrah is so great, and their sin so grave! I will go down to see whether they have acted altogether according to the outcry that has reached Me; if not, I will take note." The men went on from there to Sodom, while Abraham remained standing before Hashem. Abraham came forward and said, "Will You sweep away the innocent along with the guilty? What if there should be fifty innocent within the city; will You then wipe out the place and not forgive it for the sake of the innocent fifty who are in it? Far be it from You to do such a thing, to bring death upon the innocent as well as the guilty, so that innocent and guilty fare alike. Far be it from You! Shall not the Judge of all the earth deal justly?"

.ד

5. דברים ל"א:ט"ז-י"ז

ויאמר יהוה אל-משנה הנך שכב עם-אבותיך וקם העם הזה וזנה א אחי א אלהי נכר-הארץ אשר הוא בא-שמה בקרב ויעזבני והפר את-בריתי אשר כרתי אתו: וחרה אפי בו ביום-ההוא ויעזבתים והסתרתני פני מהם והיה לאכל ומצאו רעות רבות וצרות ואמר ביום ההוא הלא על כן-אין אלהי בקרבי מצאו הרעות האלה:

Deuteronomy 31:16-17

Hashem said to Moshe: You are soon to lie with your fathers. This people will thereupon go astray after the alien G-ds in their midst, in the land that they are about to enter; they will forsake Me and break My covenant that I made with them. Then My anger will flare up against them, and I will abandon them and hide My countenance from them. They shall be ready prey; and many evils and troubles shall befall them. And they shall say on that day, "Surely it is because our G-d is not in our midst that these evils have befallen us."

6. מורה נבוכים ח"ג פי"ח

...ואחר שהוא כן יתחייב לפי מה שזכרתיו בפרק הקודם כי אי זה איש מאישי בני אדם שהשיג מן השפע ההוא חלק יותר גדול כפי הכנת החומר שלו וכפי התלמדו תהיה ההשגחה עליו יותר בהכרח אם ההשגחה נמשכת אחר השכל כמו שזכרתי; ולא תהיה אם כן ההשגחה האלוקית בבני אדם כולם בשוה אבל יהיה יתרון ההשגחה עליהם כיתרון שלמותם האנושי זה על זה. ולפי זה העיון יתחייב בהכרח שתהיה השגחתו ית' בנביאים עצומה מאד ולפי מדרגותם בנבואה ותהיה השגחתו בחסידים ובטובים כפי

חסידותם וישרונם - אחר שהשיעור הוא משפע השכל האלוקי הוא אשר שם דבר בפי הנביאים והוא אשר ישר מעשי הטובים והשלים חכמות החסידים במה שידעו. ואמנם הסכלים הממרים כפי מה שחסרו מן השפע ההוא היה ענינם נבזה וסודרו בסדר שאר אישי מיני בעלי החיים "נמשל כבהמות נדמו"; ומפני זה היה קל להרגם אבל צווה בו לתועלת. וזה הענין הוא פינה מפינות התורה ועליו בנינה - רצוני לומר על שההשגחה באיש איש מבני אדם כפי מה שהוא:

Guide for the Perplexed, Part 3 18

...Hence it follows, in accordance with what I have mentioned in the preceding chapter, that the greater the share is which a person has obtained of this Divine influence, on account of both his physical predisposition and his training, the greater must also be the effect of Divine Providence upon him, for the action of Divine Providence is proportional to the endowment of intellect, as has been mentioned above. The relation of Divine Providence is therefore not the same to all men; the greater the human perfection a person has attained, the greater the benefit he derives from Divine Providence. This benefit is very great in the case of prophets, and varies according to the degree of their prophetic faculty: as it varies in the case of pious and good men according to their piety and uprightness. For it is the intensity of the Divine intellectual influence that has inspired the prophets, guided the good in their actions, and perfected the wisdom of the pious. In the same proportion as ignorant and disobedient persons are deficient in that Divine influence, their condition is inferior, and their rank equal to that of irrational beings: and they are "like unto the beasts" (Ps. 49:21). For this reason it was not only considered a light thing to slay them, but it was even directly commanded for the benefit of mankind. This belief that G-d provides for every individual human being in accordance with his merits is one of the fundamental principles on which the Law is founded.

ה.

7. משנה תורה, הלכות תעניות א':ב-ג'

ודבר זה מדרכי התשובה הוא. שבתמן שתבוא צרה ויזעקו עליה ויריעו ידעו הכל שבגלל מעשיהם הרעים הורע להן כפתיב (ירמיה ה כה) "עונותיכם הטו וגו'. וזה הוא שייגרם להם להסיר הצרה מעליהם: אבל אם לא יזעקו ולא יריעו אלא יאמרו דבר זה ממנהג העולם ארע לנו וצרה זו נקרה נקרית. הרי זו דרך אכזריות וגורמת להם להדבק במעשיהם הרעים. ותוסיף הצרה צרות אחרות. הוא שכתוב בתורה (ויקרא כו כז) "והלכתם עמי בקרי" (ויקרא כו כח) "והלכתי גם אני עמכם בחמת קרי". כלומר כשאביא עליכם צרה כדי שתשובו אם תאמרו שהיא קרי אוסיף לכם חמת אותו קרי:

Mishneh Torah, Fasts 1:2-3

And this thing is from the ways of repentance. For when a trouble comes and they yell out about it and sound [trumpets], everyone will know that it was because of their evil deeds that this bad was done to them. As it is stated (Jeremiah 5:25), "It is your iniquities that have diverted, etc." And this is what will cause them to remove the trouble from upon them.

But if they do not cry out and sound [trumpets], but rather say, "What has happened to us is the way of the world, and this trouble is merely happenstance" — it is surely the way of cruelty, and it causes them to stick to their bad deeds. And the trouble will add other troubles. About this is it written in the Torah (Leviticus 26: 27-28), "but walk arbitrarily with Me. Then I will (also) walk arbitrarily with you in fury." That is to say, "When I will bring upon you troubles — if you will say that it is arbitrary, I will increase the fury of this arbitrariness."